

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

RADA

OPINIA RADY

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności na lata 2009–2012 przedstawionego przez Maltę

(2010/C 144/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 26 kwietnia 2010 r. Rada zbadała zaktualizowany program stabilności Malty na lata 2009–2012.
- (2) Kryzys światowy negatywnie wpłynął na sytuację gospodarczą na Malcie głównie poprzez osłabienie wymiany handlowej, przy ograniczonych skutkach dla sektora finansowego. W 2009 roku odnotowano spadek aktywności gospodarczej na skutek gwałtownego spadku eksportu i inwestycji, podczas gdy, jak się szacuje, spożycie prywatne pozostało stosunkowo stabilne dzięki dobrej sytuacji na rynku pracy i pewnym środkom naprawczym, które zostały podjęte zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej. Szacuje się również, że jednoczesny poważny spadek poziomu importu doprowadził do

znacznego ograniczenia deficytu bilansu płatniczego w roku 2009.

Wpływ pogorszenia koniunktury i niektórych jednorazowych działań zwiększających wydatki w roku 2008 doprowadził do znacznego wzrostu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2008–2009 w porównaniu z rokiem 2007. W tej sytuacji, biorąc pod uwagę wysoki wskaźnik zadłużenia, w dniu 7 lipca 2009 r. Rada przyjęła decyzję stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu na Malcie, a w dniu 16 lutego 2010 r. przyjęła zalecenie mające na celu dokonanie korekty tej sytuacji do 2011 roku. Poza przywróceniem dobrego stanu finansów publicznych i poprawą ich długoterminowej stabilności, biorąc pod uwagę wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, Malta staje wobec problemu wzmocnienia konkurencyjności w celu zwiększenia odporności gospodarki na wstrząsy zewnętrzne w przyszłości. Będzie to wymagało z jednej strony budowania kapitału ludzkiego, uwolnienia potencjału przedsiębiorczości oraz kontynuacji działań zmierzających do przestawienia działalności gospodarczej na sektory o wyższej wartości dodanej, zaś z drugiej strony promowania efektywnych procesów kształtowania wynagrodzeń, zapewniających ścisły związek między zmianami wynagrodzeń i wydajności.

- (3) Choć spadek faktycznego PKB, jaki odnotowano w warunkach obecnego kryzysu, ma w znacznej mierze charakter cykliczny, to wpływ kryzysu na poziom produktu potencjalnego również był negatywny. Kryzys może ponadto wpłynąć na wzrost potencjalny w średniej perspektywie, za sprawą zmniejszenia inwestycji i możliwego wzrostu bezrobocia strukturalnego. Skutki kryzysu gospodarczego potęgują ponadto negatywny wpływ starzenia się społeczeństwa na produkt potencjalny i stabilność finansów publicznych. W tej sytuacji istotne będzie przyspieszenie tempa reform strukturalnych celem wsparcia wzrostu potencjalnego. Duże znaczenie dla Malty ma w szczególności podjęcie dalszych reform w obszarach edukacji i konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (4) Scenariusz makroekonomiczny będący podstawą programu przewiduje, że po szacowanym w roku 2009 spadku realnego PKB o 2 %, w 2010 roku nastąpi jego wzrost o 1,1 %, a następnie tempo wzrostu osiągnie średnio 2,6 % w pozostałych latach okresu objętego programem.

Z dostępnych obecnie informacji wynika⁽¹⁾, że scenariusz ten oparty jest na realistycznych założeniach dotyczących wzrostu realnego PKB w roku 2010 i na optymistycznych założeniach w odniesieniu do kolejnych lat. Ponadto, w odniesieniu do struktury wzrostu gospodarczego, prognozowane zwiększenie popytu krajowego wydaje się zawyżone w całym okresie objętym programem. Przedstawione w programie prognozy dotyczące inflacji wydają się zaniżone.

- (5) W programie oszacowano, że w 2009 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 3,8 % PKB. Poprawę sytuacji w porównaniu z rokiem 2008, kiedy deficyt osiągnął wartość szczytową wynoszącą 4,7 % PKB, należy postrzegać w kontekście niektórych jednorazowych działań zwiększających wydatki uwzględnionych w tym roku. Deficyt nominalny po skorygowaniu o te działania zwiększył się w 2009 roku ze względu na wpływ kryzysu, w szczególności na dochody z podatków pośrednich. Środki naprawcze o wartości odpowiadającej około 0,7 % PKB, przyjęte zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej, były w opinii władz bardziej niż zrównoważone środkami kompensującymi. W programie planuje się, że kurs polityki budżetowej będzie zasadniczo neutralny w roku 2010, po czym przybierze charakter restrykcyjny w roku 2011, zgodnie z zalecaną przez Radę strategią wyjścia oraz w celu dokonania korekty nadmiernego deficytu do 2011 roku. Biorąc pod uwagę zakładane wysokie tempo wzrostu gospodarczego, planuje się, że wskaźnik deficytu w 2012 roku zasadniczo się ustabilizuje, co wskazuje na ekspansywny kurs polityki budżetowej.
- (6) Zakłada się, że w porównaniu z rokiem 2009 docelowy wskaźnik deficytu zasadniczo ustabilizuje się na poziomie 3,9 % PKB. Taki sam rozwój sytuacji planuje się w odniesieniu do deficytu pierwotnego, który ma osiągnąć wartość docelową 0,6 % PKB. Docelowa wartość deficytu w 2010 roku w ujęciu nominalnym jest zgodna z zaleceniem Rady z dnia 16 lutego 2010 r. przyjętym na podstawie art. 126 ust. 7. Środki przewidziane w budżecie na 2010 rok mają ogólnie neutralny wpływ na sytuację budżetową i składają się z jednej strony z dalszych środków naprawczych, a z drugiej strony z działań konsolidacyjnych.

W budżecie zaplanowano wzrost dochodów o 2,4 punktu procentowego PKB w 2010 roku, napędzany następującymi czynnikami, przedstawionymi w porządku rosnącym pod względem ich znaczenia: (i) działania dyskrecjonalne zwiększające dochody z podatków i sprawniejsze egzekwowanie podatków; (ii) zakładane wpływy z podatków; oraz (iii) wzrost „innych” dochodów wspierany zwiększonym napływem środków w ramach funduszy strukturalnych UE. Prognozuje się, że wydatki wzrosną o 2,5 punktu procentowego PKB, głównie ze względu na większe inwestycje oraz wzrost „innych” wydatków.

Koszt dodatkowych środków naprawczych jest częściowo zrównoważony zmniejszonym udziałem wynagrodzeń w sektorze publicznym w PKB, głównie dzięki korzystnej sytuacji wyjściowej (niektóre jednorazowe wydatki w 2009 roku), choć odzwierciedla również politykę ograniczania zatrudnienia. W programie prognozuje się, że saldo strukturalne, tj. saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, obliczone zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką, pogorszy się w 2010 roku o około 0,25 punktu procentowego PKB, co wskazuje na zasadniczo neutralny kurs polityki budżetowej.

- (7) Głównym celem zawartej w programie średniookresowej strategii budżetowej jest obniżenie deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB do roku 2011, na który przypada wyznaczony przez Radę termin dokonania korekty nadmiernego deficytu, oraz zasadnicza stabilizacja wskaźnika deficytu w roku 2012. W kategoriach strukturalnych sytuacja budżetowa ma poprawić się o 0,75 punktu procentowego PKB w roku 2011 i ponownie pogorszyć się o 0,5 punktu procentowego w roku 2012, co oznacza jeszcze dalsze odejście od średniookresowego celu budżetowego. Biorąc pod uwagę najnowsze prognozy i poziom zadłużenia, średniookresowy cel budżetowy Malty, którym jest osiągnięcie równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych, odzwierciedla cele paktu. W programie nie przewidziano realizacji średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem. Redukcję deficytu nominalnego w 2011 roku planuje się osiągnąć poprzez zmniejszenie wskaźnika wydatków, które ma zrównoważyć z nadwyżką prognozowany spadek wskaźnika dochodów, podczas gdy sytuacja bliska stabilizacji w 2012 roku wynika z dalszego spadku obu wskaźników. Wyżej wymienione założenia nie są wystarczająco poparte konkretnymi działaniami, choć przewiduje się, że wycofanie tymczasowych środków naprawczych po roku 2010 oraz kontynuacja polityki ograniczenia zatrudnienia nowych pracowników w sektorze publicznym przyczynią się do ograniczenia wydatków. Roczny wzrost wydatków spadłby z poziomu 9,3 % w 2010 roku do 1,8 % w 2011 roku i 2,7 % w 2012 roku.

Wynagrodzenia pracowników, spożycie pośrednie, inwestycje publiczne oraz „inne” wydatki w relacji do PKB przyczyniają się do ogólnego ograniczenia wydatków w latach 2010–2012, podczas gdy transfery socjalne pozostają stabilne, co odzwierciedla stosunkowo dużą dynamikę, jaką charakteryzują się w szczególności emerytury. Po stronie dochodów, uwzględniając wyższe wpływy z podatków zakładane w ramach programu na rok 2010, prognozuje się, że udział podatków pośrednich w PKB spadnie zarówno w roku 2011, jak i w roku 2012, podczas gdy podatki bezpośrednie będą nadal wzrastały w 2011 roku i ustabilizują się w roku 2012.

- (8) Wyniki budżetowe mogą okazać się gorsze od prognozowanych w programie w całym okresie objętym programem. W szczególności scenariusz makroekonomiczny będący podstawą prognoz budżetowych wydaje się optymistyczny, zwłaszcza po roku 2010. Oczekiwany wkład wyższych wpływów z podatków i lepszego przestrzegania przepisów podatkowych w przewidziany w budżecie wzrost udziału podatków w dochodach w 2010 roku wydaje się optymistyczny i stanowi zagrożenie dla prognozowanych dochodów z podatków w całym okresie objętym programem. Ponadto nie

⁽¹⁾ Ocena uwzględnia w szczególności prognozę służb Komisji z jesieni 2009 roku, a także inne informacje, które uzyskano od tego czasu.

można wykluczyć przypadków przekraczania planowanych wydatków, biorąc pod uwagę niedawne przekroczenia, skalę przewidywanych oszczędności i brak informacji dotyczących konkretnych środków wspierających planowane docelowe zmniejszenie wskaźnika wydatków w okresie objętym programem. Należy zauważyć, że w odniesieniu do roku 2010 w programie przewidziano „ściśle monitorowanie pojawiających się zmian w strukturze dochodów i wydatków i podjęcie w razie konieczności dodatkowych działań”.

- (9) Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia pozostanie powyżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej przez cały okres objęty programem. W programie szacuje się, że w 2009 roku dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 66,8 % PKB, wzrastając z poziomu poniżej 64 % w 2008 roku. Spadek realnego PKB wraz z umiarkowanym deficytem pierwotnym przyczyniły się do wzrostu wskaźnika zadłużenia. Prognozuje się, że w 2010 roku wskaźnik zadłużenia wzrośnie o kolejne blisko 2 punkty procentowe, a następnie obniży się do poziomu około 67 % PKB w 2012 roku na skutek zakładanego sprzyjającego tempa wzrostu gospodarczego i planowanego powrotu do niewielkiej nadwyżki pierwotnej w końcowych latach okresu objętego programem. Biorąc pod uwagę zagrożenia dla celów budżetowych, jest prawdopodobne, że zmiany wskaźnika zadłużenia będą mniej korzystne niż prognozowane w programie.
- (10) Ze średniookresowych prognoz dotyczących długu do 2020 roku, w których zakłada się stopniowy powrót tempa wzrostu PKB do poziomów przewidywanych przed kryzysem oraz przywrócenie obciążeń podatkowych do przedkryzysowego poziomu i które obejmują prognozowany wzrost wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wynika, że przewidziana w programie strategia budżetowa na okres do 2012 roku – w obecnej formie i bez dalszych zmian polityki – nie byłaby wystarczająca, aby ustabilizować relację długu do PKB w terminie do 2020 roku.
- (11) Długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet jest na Malcie znacznie powyżej średniej UE. Szacowana w programie sytuacja budżetowa w 2009 roku potęguje wpływ starzenia się społeczeństwa na lukę w długookresowej stabilności finansów publicznych. Do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansów publicznych, które w sprawozdaniu Komisji z 2009 roku na temat długoterminowej stabilności finansów publicznych⁽¹⁾ oceniono jako wysokie, przyczyniłoby się osiągnięcie wysokich nadwyżek pierwotnych w perspektywie średnioterminowej i ograniczenie przewidywanego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa poprzez wdrożenie odpowiednich reform.
- (12) Przekroczenia wydatków rejestrowane od 2008 roku, szczególnie w obszarze wynagrodzeń pracowników i ochrony zdrowia, związane są z pewnymi słabościami

(¹) W konkluzjach Rady z dnia 10 listopada 2009 r. w sprawie stabilności finansów publicznych „Rada apeluje do państw członkowskich, by w przygotowywanych programach stabilności i konwergencji skupiły swoją uwagę na strategiach ukierunkowanych na stabilność” oraz „wzywa Komisję, by wraz z Komitetem Polityki Gospodarczej i Komitetem Ekonomiczno-Finansowym kontynuowała opracowywanie metod służących ocenie długoterminowej stabilności finansów publicznych, tak aby były one gotowe na czas przed przygotowaniem kolejnego sprawozdania na temat stabilności”, które jest przewidziane na rok 2012.

ram budżetowych Malty. Zaliczają się do nich: brak wiążących pułapów wydatków; niedociągnięcia w dyscyplinie wykonywania budżetu, brak niezależnej instytucji zaangażowanej w procedurę budżetową oraz ograniczone uwzględnienie strategii średniookresowej przy sporządzaniu budżetu. W programie potwierdzono znaczenie solidnego zarządzania budżetem dla zapewnienia dobrego stanu finansów publicznych i ich stabilności oraz poinformowano, że rząd aktywnie poszukuje sposobów usprawnienia instytucjonalnych ram budżetowych. Zakres usprawnień wprowadzonych do tej pory jest stosunkowo ograniczony. Dotyczą one zarządzania świadczeniem usług publicznych oraz metod zarządzania w administracji publicznej. Planowane jest również wprowadzenie nowego systemu rachunkowości dla rządu.

- (13) Wydaje się, że możliwa jest dalsza poprawa efektywności wydatków publicznych na Malcie, szczególnie w obszarach edukacji, zdrowia, infrastruktury użyteczności publicznej i usług świadczonych w interesie ogólnym. Zwiększenie efektywności wydatków nabiera tym większego znaczenia, jeżeli ograniczenie wzrostu wydatków ma nastąpić bez ograniczania zakresu i poziomu świadczonych usług. Pomyślnie ograniczenie wzrostu wydatków przy jednoczesnym zwiększeniu ich efektywności umożliwiłyby przeznaczenie środków na wydatki służące zwiększeniu wzrostu gospodarczego i podniesienie skuteczności instrumentów polityki budżetowej w celu reagowania na zmiany sytuacji makroekonomicznej. Zasadniczym celem przewidzianego w programie ograniczenia wydatków, szczególnie w obszarach wynagrodzeń pracowników i spożycia pośredniego, jest racjonalizacja wydatków niewpływająca na poziom i jakość świadczonych usług, choć cel ten będzie trudny do realizacji. Biorąc pod uwagę niedawne doświadczenia, tj. sytuację, w której przedsiębiorstwa mające problemy z płynnością finansową mogły opóźniać spłatę należności podatkowych, należy poprawić przestrzeganie i egzekwowanie przepisów podatkowych. W programie potwierdzono zobowiązanie rządu do intensyfikacji działań na rzecz walki z uchylaniem się od opodatkowania i z oszustwami w kontekście transferów socjalnych.

- (14) Podsumowując, w 2010 r. strategia budżetowa określona w programie jest zasadniczo zgodna z zaleceniami Rady przyjętymi na podstawie art. 126 ust. 7. W 2011 roku, biorąc pod uwagę zagrożenia związane z osiągnięciem docelowych poziomów deficytu, strategia budżetowa może jednak nie być zgodna z zaleceniami Rady. W szczególności, chociaż planowana poprawa salda strukturalnego odpowiada 0,75 punktu procentowego PKB zgodnie z zaleceniami, plany dotyczące konsolidacji w 2011 roku powinny być poparte konkretnymi działaniami, a władze powinny być gotowe do podjęcia dalszych działań konsolidacyjnych w przypadku potwierdzenia się zagrożeń związanych z mniej korzystnym wzrostem PKB i spadkiem dochodów oraz możliwymi przekroczeniami planowanych wydatków. Jeżeli zagrożenia te zostaną odpowiednio uwzględnione, a plany konsolidacji zostaną w pełni wdrożone, strategia budżetowa wydaje się wystarczająca do przywrócenia tendencji spadkowej wskaźnika zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2011–2012, zgodnie z zaleceniami Rady.

W roku 2012, który jest końcowym rokiem okresu objętego programem, w programie przewiduje się dalsze

odejście od średniookresowego celu budżetowego zamiast stopniowych postępów w kierunku jego realizacji, co nie jest zgodne z wymaganiami paktu stabilności i wzrostu. Bardziej ambitne tempo konsolidacji niż przewidziano w programie byłoby również uzasadnione w obliczu poważnych zagrożeń dla długoterminowej stabilności finansów publicznych, natomiast środki mające na celu wzmocnienie monitorowania finansów publicznych oraz średniookresowych ram budżetowych w ciągu roku mogą pomóc w ograniczeniu zagrożeń dla wyżej wymienionych docelowych wartości deficytu.

- (15) Co do wymagań odnośnie do danych określonych w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie przedstawiono wszystkie dane obowiązkowe i większość opcjonalnych⁽¹⁾. W zmienionych zaleceniach z dnia 16 lutego 2010 r., przyjętych na podstawie art. 126 ust. 7 i mających na celu likwidację nadmiernego deficytu, Rada wezwała także Maltę do przedstawiania sprawozdań z postępów poczynionych w realizacji zaleceń Rady w oddzielnym rozdziale aktualizacji programów stabilności. Malta zastosowała się do tego zalecenia częściowo. W szczególności nie określono w pełni ogólnych działań stanowiących podstawę konsolidacji budżetowej na poziomie 1 punktu procentowego PKB, koniecznej do dokonania korekty nadmiernego deficytu do roku 2011.

Podsumowując, należy stwierdzić, że w roku 2010 program przewiduje zasadniczą stabilizację deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych (na poziomie 3,9 % PKB), a następnie powrót do poziomu nieco poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB w roku 2011, na który przypada wyznaczony przez Radę termin dokonania korekty nadmiernego deficytu. Planuje się, że w roku 2012, który jest końcowym rokiem okresu objętego programem, wskaźnik deficytu nadal będzie zasadniczo ustabilizowany zamiast zbliżać się do średniookresowego celu budżetowego Malty, którym jest osiągnięcie równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych. Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie wartość maksymalną wynoszącą 69 % PKB w roku 2010, a następnie nieznacznie się zmniejszy. Wskaźniki deficytu i zadłużenia w okresie objętym programem mogą okazać się wyższe niż planowano, głównie ze względu na: (i) zakładane wysokie wpływy z podatków i, szczególnie po roku 2010, optymistyczny scenariusz makroekonomiczny; oraz (ii) możliwe przekroczenie docelowego poziomu wydatków, biorąc pod uwagę niedawne przekroczenia, skalę przewidywanych oszczędności i brak informacji dotyczących konkretnych środków wspierających planowane docelowe zmniejszenie wskaźnika wydatków w okresie objętym programem. Chociaż potwierdzono określoną w budżecie docelową wartość deficytu na 2010 rok, zgodnie z zaleceniem Rady, ważne będzie również uwzględnienie istniejących zagrożeń poprzez dokładne określenie konkretnych działań stanowiących podstawę strategii konsolidacji oraz podjęcie dodatkowych działań konsolidacyjnych, jeżeli tempo wzrostu gospodarczego lub wzrost

dochodów okażą się niższe niż prognozowano w programie lub jeżeli urzeczywistni się ryzyko przekroczenia planowanego poziomu wydatków. Ponadto należy znacznie wzmocnić strategię przewidzianą na 2012 rok w celu zapewnienia jej zgodności z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Poza osiągnięciem dobrego stanu finansów publicznych i poprawą ich stabilności w długim okresie poprzez dalsze reformy mające na celu ograniczenie prognozowanego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, wyzwaniem dla Malty jest także wzmocnienie konkurencyjności w celu poprawy odporności gospodarki na wstrząsy zewnętrzne w przyszłości. Będzie to wymagało podjęcia działań zwiększających wydajność i promujących efektywne procesy kształtowania wynagrodzeń, zapewniające ścisły związek między zmianami wynagrodzeń i wydajności.

W świetle powyższej oceny oraz uwzględniając zalecenie przyjęte na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE z dnia 16 lutego 2010 r., wzywa się Maltę do:

- (i) osiągnięcia w roku 2010 docelowej wartości deficytu wynoszącej 3,9 % PKB, w razie konieczności poprzez zastosowanie dodatkowych środków konsolidacyjnych; wsparcia konkretnymi działaniami strategii na rzecz redukcji deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB w 2011 roku, przy jednoczesnej gotowości do podjęcia dalszych działań konsolidacyjnych w przypadku potwierdzenia się zagrożeń związanych z faktem, że scenariusz makroekonomiczny zawarty w programie jest bardziej optymistyczny niż scenariusz, na którym opiera się zalecenie wydane na podstawie art. 126 ust. 7; znaczącego wzmocnienia strategii na 2012 roku w celu zapewnienia korekty służącej osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego zgodnie z zaleceniami paktu stabilności i wzrostu; wykorzystania, zgodnie z zaleceniem w rozdziale dotyczącym procedury nadmiernego deficytu, wszelkich innych możliwości wykraczających poza wysiłek fiskalny, w tym wynikających z lepszej sytuacji gospodarczej, w celu przyspieszenia redukcji wskaźnika zadłużenia brutto do wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB;
- (ii) poprawy stabilności finansów publicznych w długim okresie poprzez wdrożenie dalszych reform systemu zabezpieczenia społecznego, w świetle prognozowanego znacznego wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa;
- (iii) wzmocnienia wiążącego charakteru średniookresowych ram budżetowych, poprawy monitorowania wykonania budżetu w ciągu roku oraz zwiększenia efektywności wydatków publicznych, szczególnie w obszarze ochrony zdrowia.

Maltę wzywa się także do przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących ogólnych działań stanowiących podstawę przewidywanych działań konsolidacyjnych w rozdziale programu stabilności dotyczącym procedury nadmiernego deficytu.

Porównanie głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych⁽¹⁾

	2008	2009	2010	2011	2012	
Realny PKB (zmiana w %)	PS luty 2010	2,1	- 2,0	1,1	2,3	2,9
	KOM listopad 2009	2,1	- 2,2	0,7	1,6	nd.
	PS grudzień 2008	2,8	2,2	2,5	2,8	nd.

⁽¹⁾ W szczególności brak danych na temat wartości rezydualnej zmiany długu.

		2008	2009	2010	2011	2012
Inflacja HICP (%)	PS luty 2010	4,7	1,8	1,7	2,0	2,0
	KOM listopad 2009	4,7	2,0	2,0	2,2	nd.
	PS grudzień 2008	4,5	2,7	2,3	2,0	nd.
Luka produktowa ⁽²⁾ (% potencjalnego PKB)	PS luty 2010	1,3	- 1,8	- 1,7	- 0,6	1,3
	KOM listopad 2009 ⁽³⁾	2,0	- 1,0	- 0,9	0,1	nd.
	PS grudzień 2008	0,1	- 0,3	- 0,5	0,5	nd.
Zadłużenie/wierzytelności netto wobec reszty świata (% PKB)	PS luty 2010	- 4,9	- 1,1	- 3,6	- 2,2	- 1,4
	KOM listopad 2009	- 5,1	- 2,4	- 1,8	- 1,4	nd.
	PS grudzień 2008	- 5,1	- 3,1	- 2,7	0,7	nd.
Dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS luty 2010	40,2	41,4	43,8	43,3	42,5
	KOM listopad 2009	40,3	41,2	41,9	42,1	nd.
	PS grudzień 2008	40,6	41,7	41,8	41,9	nd.
Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS luty 2010	44,8	45,2	47,7	46,3	45,3
	KOM listopad 2009	45,0	45,7	46,3	46,4	nd.
	PS grudzień 2008	43,9	43,2	42,1	40,7	nd.
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS luty 2010	- 4,7	- 3,8	- 3,9	- 2,9	- 2,8
	KOM listopad 2009	- 4,7	- 4,5	- 4,4	- 4,3	nd.
	PS grudzień 2008	- 3,3	- 1,5	- 0,3	1,2	nd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PS luty 2010	- 1,4	- 0,5	- 0,6	0,3	0,4
	KOM listopad 2009	- 1,4	- 1,2	- 1,2	- 1,0	nd.
	PS grudzień 2008	0,0	1,9	3,0	4,3	nd.
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽²⁾ (% PKB)	PS luty 2010	- 5,1	- 3,1	- 3,3	- 2,7	- 3,3
	KOM listopad 2009	- 5,4	- 4,2	- 4,1	- 4,4	nd.
	PS grudzień 2008	- 3,4	- 1,4	- 0,1	1,0	nd.
Saldo strukturalne ⁽⁴⁾ (% PKB)	PS luty 2010	- 5,4	- 3,2	- 3,5	- 2,8	- 3,3
	KOM listopad 2009	- 5,0	- 4,3	- 4,1	- 4,4	nd.
	PS grudzień 2008	- 3,7	- 1,7	- 0,2	0,9	nd.
Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS luty 2010	63,6	66,8	68,6	68,0	67,3
	KOM listopad 2009	63,8	68,5	70,9	72,5	nd.
	PS grudzień 2008	62,8	61,9	59,8	56,3	nd.

Uwagi:

⁽¹⁾ Prognozę służb Komisji z jesieni 2009 roku przygotowano na podstawie danych dostępnych przed ostatecznym przyjęciem budżetu.

⁽²⁾ Podane w programach wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programach.

⁽³⁾ W oparciu o szacowany potencjalny wzrost w wysokości – odpowiednio – 1,3 %, 0,8 %, 0,6 % i 0,6 % w latach 2008–2011.

⁽⁴⁾ Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe. Zgodnie z najnowszym programem działania jednorazowe i tymczasowe wynoszą 0,3 % PKB w 2008 roku, 0,1 % w 2009 roku, 0,2 % w 2010 roku i 0,1 % w latach 2011 i 2012 (wszystkie te działania przyczyniają się do zmniejszenia deficytu), natomiast według prognozy służb Komisji z jesieni 2009 roku działania te wynoszą 0,4 % PKB w 2008 roku (działania te przyczyniają się do zwiększenia deficytu) i 0,2 % PKB w 2009 roku (działania te przyczyniają się do zmniejszenia deficytu).

Źródło:

Program stabilności (PS); prognozy służb Komisji z jesieni 2009 roku (KOM); obliczenia służb Komisji.